

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/6/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124207754
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8124207754.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD. a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcu: U. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/X, XXX XX C., právne zastúpený: Mgr. Matúš Macko, advokát so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, IČO: 50 424 777, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o neprijateľnosť zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 8Csp/140/2024-111 zo dňa 12.12.2024 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo výrokoch II. a IV. a vo výrokoch V., VI., VII., VIII., IX. a v súvisiacom výroku o trovách konania XI. a v rozsahu zrušenia vracia vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie prvoinštančnému súdu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd rozhodol takto:

Súd určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX, je bezúročný a bez poplatkov.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v rozsahu 100 %.

Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.244,60 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.244,60 eur, od 24.9.2024 do zaplatenia sumy 1.244,60 Eura a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania o vydanie bezdôvodného obohatenia v rozsahu 100 %.

Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX, v bode 6. Zmluvy, v znení: „Poplatok za poskytnutie úveru: 35 EUR“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd určuje, že časť zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX, v bode 7. Zmluvy, v znení: „... Dlžník Spoludlník 1, Spoludlník 2 sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať. ...“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX, v bode 8. Zmluvy, v znení: „8.1. V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlníka 1, Spoludlníka 2) s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je Dlžník (Spoludlník 1, Spoludlník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlníka 1, Spoludlníka 2) s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) tejto Zmluvy o RÚ okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlníka I, Spoludlníka 2) podľa tejto zmluvy a/alebo Dohody o poskytovaní služieb, je Dlžník

(Spoludlžník 1. Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p. a.).“

„8.2. Okrem zmluvnej pokuty podľa čl. 8. ods. 8.1. tejto Zmluvy o RÚ je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi úrok z omeškania určený podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení, k prvému dňu omeškania s úhradou peňažného záväzku. Výška úrokov z omeškania bude určená tak aby spolu so zmluvnou pokutou podľa ods. 8.1. tejto Zmluvy o RÚ nepresahovala maximálnu výšku podľa ods. 8.3. tejto Zmluvy o RÚ.“

„8.5. Akékoľvek dojednania o zmluvnej pokute obsiahnuté v tejto Zmluve o RÚ a zaplatenie akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tejto Zmluvy o RÚ nemá vplyv na právo poškodenej strany požadovať náhradu škody vzniknutej porušením povinnosti, pre ktorú bola pokuta dojednaná, alebo iným porušením tejto Zmluvy o RÚ, a to v plnej výške.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX, v bode 8. Zmluvy, v znení: „8.4. V prípade omeškania Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 s úhradou akéhokoľvek splatného peňažného záväzku podľa tejto Zmluvy o RÚ má Veriteľ právo zverejniť (použiť) osobné údaje Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 v rozsahu mena a priezviska, adresy trvalého bydliska a dátumu narodenia, obchodného mena, sídla, identifikačného čísla spolu so skutočnosťou existencie ich záväzkov po splatnosti pre potrebu vymáhania svojich splatných nárokov, k čomu Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 podpisom tejto Zmluvy o RÚ udeľujú svoj výslovný súhlas.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd určuje, že časť zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., číslo zmluvy (VS) XXXXXXXXXXXX k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX, v článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, v bode 8.2., v znení: „... Dlžník, Spoludlžník 1 a Spoludlžník 2 sa zaväzujú pri úhrade splátky alebo iného záväzku podľa tejto Zmluvy o RÚ uvádzať ako variabilný symbol číslo tejto Zmluvy o RÚ. V prípade, že tento variabilný symbol nebude uvedený, resp. bude uvedený nesprávne, čiastka sa považuje za uhradenú nie pripísaním na účet Veriteľa, ale až okamihom, kedy dôjde k jej identifikácii Veriteľom.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd určuje, že časť zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., číslo zmluvy (VS) XXXXXXXXXXXX k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX, v článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, v bode 8.3., v znení: „... Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 je povinný oznámiť Veriteľovi okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť schopnosť plniť záväzky Dlžníka, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 z tejto Zmluvy o RÚ. Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 zodpovedá za škody, ktoré Veriteľ utrpí v dôsledku nesplnenia tejto povinnosti.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok v rozsahu 100 %.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy, ktorú uzatvoril so žalovaným dňa XX.XX.XXXX, na základe ktorého mu bol poskytnutý revolvingový úver vo výške 1.050 eur. Ďalej žalobca žiadal vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 1.244,60 eur s príslušenstvom. Súčasne žalobca tvrdil, že presne označené zmluvné podmienky sú neprijateľné a žiadal určiť tieto označené zmluvné podmienky za neprijateľné.

3. Prvoinštančný súd vo vzťahu k určeniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy vec posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka a ďalej podľa § 9 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z., ďalej podľa § 11 ods. 1 tohto zákona a podľa § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 5, podľa § 53a ods. 1, 2 a § 54 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka. Aplikoval aj ust. § 298 ods. 1 CSP. Prvoinštančný súd dospel k záveru, že pri preskúmaní náležitostí úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zistil, že údaj o celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. j) tohto zákona) nie je správny. Pri mesačnej splátke vo výške 62,76 eur a dobe splácania 36 mesiacov by mala predstavovať celková čiastka vrátene 2.294,36 eur a nie sumu 1.377,08 eur ako je údaj uvedený v schválenom úvere. Žalovaný nezapočítal do celkovej čiastky aj náklady v súvislosti s uzavretou dohodou o poskytovaní služieb. Žalovaný v žiadosti pri informatívnom údaji o predpokladanej mesačnej platbe zahrnul v predtlači aj platbu podľa dohody. Ak sa malo jednať o služby, ktoré bezprostredne súvisia s poskytnutým úverom, odplata za tieto služby mala byť započítaná do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. Nezapočítanie týchto nákladov má za následok nesprávne uvedenie RPMN.

4. V čase, kedy žalobca zmluvu podpisoval nemal vedomosť o tom, ako je stanovená splatnosť prvej a poslednej splátky úveru. Z dôvodu, že nebol uvedený dátum počiatku povinnosti splácania úveru, nie je možné určiť ani konečnú splatnosť úveru. Údaj o termíne splatnosti prvej splátky a konkrétne termíny následných splátok mali byť uvedené len v oznámení o schválení revolvingového úveru, nijako nevyplývajú zo samotnej zmluvy, resp. zmluvných dojednaní. Za splnenie povinnosti uviesť údaj o konečnej splatnosti úveru, termínoch splátkach v zmluve o úvere je možné považovať len prípad, kedy má spotrebiteľ vedomosť o údajoch uvedených v ust. § 9 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. v čase, kedy zmluvu na znak súhlasu podpisuje a vyjadruje vôľu byť ňou viazaný.

5. Na výpočet RPMN má vplyv aj skutočnosť, že žalobcovi bola reálne poskytnutá suma vo výške 1.350 eur. Vzhľadom na chýbajúce údaje v zmluve (§ 9 ods. 2 písm. f), g) a j)) je treba považovať úver za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko ide o neuvedenie takých údajov, ktorých absencia môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Súd pritom poukazuje na skutočnosť, že pre záver súdu, že predmetný úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov je postačujúce, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z podstatných (obligatórnych) náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, predpísaných v § 9 ods. 2 tohto zákona.

6. Preto žalobca bol povinný vrátiť žalovanému iba výšku poskytnutého úveru vo výške 1.015 eur, ktorá nebola sporná, keďže žalovaný zrazil poplatok za poskytnutie úveru už v deň uzavretia zmluvy.

7. Súd mal preukázané, že žalobca plnil v prospech žalovaného celkovo sumu 2.259,60 eur v období od 16.11.2015 do 16.06.2017. Vzhľadom k posúdeniu poskytnutého úveru ako bezúročný a bez poplatkov, žalobca plnil žalovanému bez právneho dôvodu sumu 1.244,60 eur. Teda na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie plnením zo strany žalobcu. Preto súd uložil žalovanému bezdôvodného obohatenie žalobcovi vydať.

Podľa § 517 OZ a v súlade s § 563 OZ súd priznal žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania určenej vo výške podľa nariadenia vlády č. 87/95 Z. z.

8. Následne prvoinštančný súd sa začal zaoberať zmluvnými podmienkami, ktoré namietal žalobca ako neprijateľné zmluvné podmienky. Zistil, že v prejednávanej veci žalobca o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky nemusí preukazovať naliehavý právny záujem, pričom účinky vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách pôsobia len s účinkami inter partes.

9. Prvoinštančný súd vo vzťahu k zmluvnej podmienke uvedenej v bode 6 zmluvy uviedol, že táto podmienka bola vyhlásená za neprijateľnú napr. rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6CoCsp/6/2022 zo dňa 25.08.2022.

10. V prípade zmluvnej podmienky v bode 7 zmluvy a v článku 8.2 zmluvných dojednaní, súd poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 7Csp/5/2024 zo dňa 10.06.2024, ktorý tieto vyhlásil za neprijateľné. Pokiaľ má spotrebiteľ s dodávateľom uzatvorený len jeden zmluvný záväzok, dodávateľ nemôže mať problém s priradením aj spotrebiteľom neidentifikovanej platby bez overenia variabilného symbolu a v prípade viacerých záväzkov spotrebiteľa voči jednému dodávateľovi nastupuje zákonný predpoklad podľa § 330 Obchodného zákonníka.

11. Zmluvná podmienka uvedená v bode 8.1 zmluvy (sankcie) vyhlásil za neprijateľné už Okresný súd Košice II. č. k. 11Csp/28/2018-53 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/181/2019 zo dňa 11.03.2020.

12. Zmluvnú podmienku uvedenú v bode 8.2 zmluvy vyhlásil za neprijateľnú Okresný súd Poprad v rozsudku č. k. 11Csp/6/2021-158 zo dňa 04.05.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5CoCsp/38/2023 zo dňa 21.03.2024.

13. Zmluvná podmienka uvedená v bode 8.5 zmluvy bola vyhlásená za neprijateľnú rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 7Csp/19/2014 zo dňa 03.06.2024. Súd nemal preukázané, že žalovaný so žalobcom ustanovenie o zmluvnej pokute osobitne vyjednával. Súd text v bode 8, týkajúci sa zmluvnej pokuty hodnotí ako predtlačený, vopred naformulovaný, bez možnosti, aby mohol do textu, konkrétnej

výšky zmluvnej pokuty žalobca zasiahnuť. Zmluvná pokuta by mala byť osobitne individuálne dojednaná medzi stranami.

14. Obdobná zmluvná podmienka ako tá, ktorá je upravená v bode 8.4 zmluvy bola vyhlásená za neprijateľnú rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 11C/253/2011 zo dňa 07.12.2025, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.04.2017 pod sp. zn. 2Co/45/2016.

15. Zmluvná podmienka uvedená v článku 8, bod 8.3 zmluvných dojednaní bola vyhlásená za neprijateľnú rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 11C/115/2016-63 zo dňa 29.09.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 19Co/228/2016-117 zo dňa 07.11.2017. Zmluvná podmienka je formulovaná neurčito. Preverovanie bonity sa vyžaduje pred uzatvorením zmluvy o úvere. Zmluvná podmienka nemá žiadne právne a ani faktické opodstatnenie. Z jej obsahu jasne vyplýva, že jej účelom nie je pomôcť klientovi, ale naopak, zdôrazňuje jeho záväzok na náhradu škody v prípade jeho porušenia.

16. Prvoinštančný súd na záver skonštatoval, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovou stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo sporovej strany na spravodlivý proces (rozhodnutie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 115/2003 z 03.07.2003).

17. O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní plne úspešný vo všetkých uplatnených nárokoch, a preto neúspešnému žalovanému súd uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

18. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. Žalovaný namietal výroky o trovách konania č. II. a IV., ktoré sa viažu na výroky I. a III., ktoré odvolaním napadnuté neboli. Ďalej žalovaný namietal výroky V., VI., VII., VIII., IX., X. a súvisiaci výrok o trovách konania XI. Uviedol, že došlo k porušeniu práva žalovaného na riadne odôvodnenie rozhodnutia v súlade so zákonom. Rozsudok je nepreskúmateľný, arbitrárny. Súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil.

19. Žalovaný v odvolaní uviedol, že rozsudok a jeho odôvodnenie je v rozpore s ust. § 220 ods. 2 CSP a v rozpore s článkom 2 ods. 2 CSP. Je pravdou, že súd nemusí dať odpoveď na všetky argumenty, ale je potrebné v súlade so stanoviskami ústavného súdu vyrovnať sa s argumentom účastníka konania, teda uviesť dôvody na ich prijatie alebo odmietnutie. Ak súd argument odmietne, musí ho v odôvodnení rozhodnutia vyvrátiť alebo spochybníť, prípadne vysvetliť, z akého dôvodu uvedený argument nie je právne relevantný v okolnostiach prípadu.

20. Civilný sporový poriadok súdu výslovne ukladá povinnosť dôkladne odôvodniť rozhodnutie, a to zvlášť vtedy, pokiaľ sa odkláňa od ustálenej súdnej praxe.

21. Žalovaný namietal vyhodnotenie zmluvnej podmienky v súvislosti s poplatkom za poskytnutie úveru ako nelegitímnym plnením, keď poukázal na to, že Najvyšší súd SR v troch senátoch (sp. zn. 7Cdo/294/2019, 5Cdo/47/2019 a 4Cdo/292/2021) dospel k záveru o jeho legitímnosti. Pokiaľ sa týka ďalších zmluvných podmienok, žalovaný namietal, že výňatok z článku 7 zmluvy o revolvingovom úvere nepredstavuje zmluvnú podmienku a v žiadnom prípade nie je možné hovoriť o neprijateľnej zmluvnej podmienke. Prvoinštančný súd sa vôbec týmito námietkami nezaoberal.

22. Rovnako v prípade článku 8, bod 8.1 vo výroku VII. sa súd nevysporiadal s procesnou ochranou žalovaného. Opätovne súd nerešpektuje ani rozhodovaciu prax Súdneho dvora EÚ, ktorý uviedol, že článok 1 ods. 2 Smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienka obsiahnutá v zmluve, ktorú uzavrel predajca alebo dodávateľ so spotrebiteľom je vylúčená z pôsobnosti tejto smernice len vtedy, ak uvedená zmluvná podmienka odráža obsah záväzkového, zákonného alebo regulačného ustanovenia, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu (C-34/13, výrok II.).

23. Obsah bodu 8.1 vychádza z regulácie v Občianskom zákonníku a vo vykonávacom nariadení vlády č. 87/95 Z. z. Povinnosťou vnútroštátneho súdu je podľa Súdneho dvora EÚ overiť, či ustanovenie zodpovedá alebo nezodpovedá konkrétnej vnútroštátnej regulácii. Prvoinštančný súd ani len nezdôvodnil prečo sa neriadil tým, čo v tomto konkrétnom prípade záväzne prijal Súdny dvor EÚ.

24. Podľa vnútroštátneho práva, konkrétne § 53 ods. 1 OZ, ustanovenie nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou preto, lebo nie je ustanovenie individuálne dohodnuté. Individuálne nedohodnuté je len predpokladom pre posúdenie, či ustanovenie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ustanovenie môže byť neprijateľnou podmienkou len vtedy, ak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto odôvodnenie v rozsudku uvedené nie je.

25. V časti výroku VII., týkajúce sa bodu 8.2 a 8.5 súd prvej inštancie nezdôvodnil vôbec. Výrokom VIII. v určení, že bod 8.4 zmluvných dojednaní je neprijateľnou podmienkou, súd vlastne zakázal žalovanému plniť zákonnú povinnosť vyplývajúcu aj zo zákona § 7 ods. 3 a 42 zákona č. 129/2010 Z. z. Poskytovanie údajov do registra údajov o spotrebiteľských úveroch je formou spracovania a zverejnenia osobných údajov.

26. Rovnako aj pri výroku X. súd prvej inštancie postupoval v rozpore so zákonom. Ustanovenie bodu 8.3 zmluvných dojednaní sa netýka posudzovania schopnosti splácať úver. Týka sa situácie po uzavretí zmluvy a obsahovo zodpovedá § 415 Občianskeho zákonníka. Ani v tomto a ani v každom ďalšom prípade neuviedol prvoinštančný súd, v čom spočíva hrubá nerovnováha a v čom je zmluvné dojednanie v neprospech spotrebiteľa.

27. Žalovaný ďalej namietal výroky o trovách konania. Súd prvej inštancie výrokom II. priznal náhradu trov konania vo vzťahu k výroku o určení bezúročnosti úveru a výrokom IV. priznal náhradu trov konania vo vzťahu k výroku o plnení. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, z akého dôvodu súd takto postupoval, nakoľko dané výroky majú spoločný skutkový základ. Jeden výrok je rozhodnutím o prejudiciálnej otázke pre druhý výrok. Išlo o jednu vec, a preto označené rozhodnutie o náhrade trov prvoinštančného súdu nemá vecné opodstatnenie a ani oporu v zákone.

28. Odvolanie proti výroku XI. odôvodňuje žalovaný tým, že podáva odvolanie aj proti meritórnym výrokom, od ktorých závisí aj rozhodnutie o náhrade trov vo výroku XI.

29. Preto žalovaný žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

30. K odvolaniu žalovaného žalobca nezaujal žiadne stanovisko.

31. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu nie je správne.

32. Žalovaný v odvolaní namietal, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces, keď rozsudok prvoinštančného súdu vo vzťahu k neprijateľnosti zmluvných podmienok nie je náležitým spôsobom v súlade s ust. § 220 CSP a v súlade s článkom 2 ods. 2 CSP odôvodnený.

33. Súčasťou práva na spravodlivý súdny proces je množstvo práv, ktoré zabezpečujú pre strany sporu, aby bolo súdne konanie voči týmto stranám spravodlivé, férové a aby sa rozhodlo na základe rovnakých pravidiel pre všetky sporové strany. Porušením čo i len čiastkového práva, ktoré je súčasťou práva na spravodlivý súdny proces, predstavuje pochybenie súdu. Nie každé pochybenie súdu má takú intenzitu, ktorá je dôvodom pre vyhlásenie postupu súdu za nesprávne. Konkrétne pochybenie súdu musí odvolací súd hodnotiť v kontexte celého konania, musí zvážiť, či tento nedostatok môže v ďalšom priebehu konania napraviť, prípadne odstrániť, čím by konvalidoval konanie prvoinštančného súdu.

34. Odvolací súd však zistil, že namietané pochybenie prvoinštančného súdu spočívajúce v nedostatočnom odôvodnení súdneho rozhodnutia vo vzťahu k určení zmluvných podmienok za neprijateľné nie je dostatočné, pretože z obsahu súdneho rozhodnutia vzhľadom na to, že táto časť

rozhodnutia pôsobí inter partes neobsahuje dostatočné dôvody, ktoré by práve pre danú zmluvu medzi týmito zmluvnými stranami mali byť určené ako neprijateľné zmluvné podmienky.

35. Každé súdne rozhodnutie o každom nároku musí obsahovať tak, ako to uvádza ust. § 220 CSP nielen skutkové zistenia, ale aj právne posúdenie veci. Pokiaľ prvoinštančný súd nesprávne veci skutkovo ustáli, nemôže vo vzťahu k právnemu posúdeniu veci mať podklady pre zákonné a správne rozhodnutie.

36. Skutkový stav prejednávanej veci tak ako ho zistil súd prvej inštancie je záväzný aj pre odvolací súd (§ 383 CSP) a pokiaľ absentuje, odvolací súd nemá vytvorené podmienky pre vykonanie odvolacieho konania a pre nachádzanie odpovedí na argumenty strán sporu v prejednávanej veci.

37. Odvolací súd na námietky žalovaného identifikuje vyskytujúci sa dôvod v súlade s skutkovými zisteniami prvoinštančného súdu a nesprávnym právnym posúdením prejednávanej veci.

38. Z obsahu rozhodnutia prvoinštančného súdu vyplýva, že prvoinštančný súd za neprijateľné zmluvné podmienky určil konkrétne zmluvné podmienky označené žalobcom bez toho, aby odvolací súd skutkovo mal k dispozícii o neprijateľnosti týchto podmienok informácie a právne odôvodnenie prvoinštančného súdu spočíva len v poukázaní na to, ktorá namietaná zmluvná podmienka bola určená za neprijateľnú v akom inom prvoinštančnom, resp. odvolacom konaní. V odôvodnení súdneho rozhodnutia nie sú rozobraté konkrétne neprijateľné zmluvné podmienky a nie je vysvetlené, na základe akých okolností v prejednávanej veci vo vzťahu k žalovanému je možné tieto zmluvné podmienky považovať za neprijateľné. Pokiaľ prvoinštančný súd bol toho názoru, že právoplatné rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu o tých ktorých podmienkach, ktoré boli vyhlásené za neprijateľné zmluvné podmienky predstavuje ustálenú súdnu prax, s týmto záverom odvolací súd nie je stotožnený, pretože je síce pravdou, že v súlade s článkom 2 ods. 2 rozhodovanie v súlade s ustálenou súdnou praxou je naplnením požiadavky spravodlivého súdneho procesu a princípu právnej istoty, kedy každý sa môže spoliehať na to, že v jeho skutkovom a právne zhodnom prípade s inou vecou (nie odlišnej veci) súd rozhodne rovnako, ako už skôr rozhodol, ale v systéme všeobecného súdnictva je súdnou autoritou tak, ako to má na mysli článok 2 ods. 2 základných princípov CSP je Najvyšší súd Slovenskej republiky, Ústavný súd Slovenskej republiky, Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu, prípadne Súdny dvor Európskej únie so sídlom v Luxemburgu. Ani záväznosť judikatúry najvyšších súdnych autorít nie je absolútna, nesmie byť prekážkou vývoja práva. K najvyšším súdnym autoritám nepatria prvoinštančné ani odvolacie súdy a rozhodnutiami prvoinštančných či odvolacích súdov ako ustálenou súdnou praxou najvyšších súdnych autorít bez ďalšieho nie je možné odôvodniť súdne rozhodnutie bez náležitého zisteného skutkového stavu a riadneho právneho posúdenia veci.

39. V prejednávanej sa tak stalo a prvoinštančný súd jednotlivé tvrdené neprijateľné zmluvné podmienky nielenže vo svojom rozhodnutí v dôvodoch jednoznačne neurčil, ale neuviedol ani skutkové okolnosti, pre ktoré by táto zmluvná podmienka (resp. zmluvné dojednanie) bolo neprijateľné. Niet argumentu na to, akým spôsobom, kedy, za akých okolností sa dojednania uzatvárali, či tieto dojednania vychádzajú z právnych predpisov, resp. či sa priečia ustálenej súdnej praxi, prípadne či súdna prax aktuálne už na tvrdené neprijateľné zmluvné podmienky neprihliada inak.

40. Vzhľadom na to, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je nepreskúmateľné vo výrokoch o určení neprijateľných zmluvných podmienok, konkrétne vo výrokoch V., VI., VII., VIII., IX., X., odvolací súd v tomto rozsahu napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie prvoinštančnému súdu.

41. Úlohou prvoinštančného súdu bude zistiť skutkové okolnosti, za ktorých došlo k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, okolnosti odôvodňujúce neprijateľnosť zmluvnej podmienky v každom prípade samostatne a vec právne posúdiť, či táto zmluvná podmienka vykazuje znaky neprijateľnosti. Odvolací súd pripomína, že každá zmluvná podmienka sa v konaní posudzuje tzv. testom neprijateľnosti. Súd vyhodnotí 1) jasnosť a jej zrozumiteľnosť v zmluve, 2) primeranosť dojednania, 3) dobrú vieru, teda či by jednotliviec takúto zmluvnú podmienku individuálne dojednal, 4) hrubú nerovnováhu, v prípade vzniku právneho stavu, ak by uvedená zmluvná podmienka nebola dohodnutá, 5) povaha produktu, 6) všetky okolnosti prípadu v čase vzniku zmluvy (bližšie III. ÚS 31/2023 z 8.2.2024).

42. Ako súvisiaci výrok odvolací súd zrušil aj výrok o trovách konania viažuci sa na konaného neprijateľnosti zmluvných podmienok, ktorý sa nachádza vo výroku XI. súdneho rozhodnutia.

43. Odvolací súd skúmal aj odvoláciu námietku žalovaného vo vzťahu k výrokom II. a IV., ktorými prvoinštančný súd samostatne rozhodol o trovách konania pri každom jednom z uplatnených nárokov žalobcu. Žalovaný namietal, že výrok o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je prejudiciálnym konštatovaním nároku, o ktorom bolo rozhodované vo výroku III., ktorým bola uložená žalovanému povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie.

44. Odvolací súd uvádza, že uvedená odvolacia námietka žalovaného je čiastočne dôvodná. Rozhodnutie o tom, že žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie z dôvodu, že úver je bez úroku a bez poplatku je rozhodnutím, ktoré prejudiciálne závisí od určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Nárok na rozhodnutie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ako aj nárok na rozhodnutie o vydanie bezdôvodného obohatenia, aj keď priamo vzájomne súvisia, môžu byť žalované aj ako samostatné nároky.

O trovách konania potom súd rozhoduje podľa § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Z citovaného zákonného ustanovenia nevyplýva, že by Civilný sporový poriadok pripúšťal alebo dokonca výslovne prikazoval, aby sa o náhrade trov konania rozhodovalo viacerými rozhodnutiami vo vzťahu k viacerým dielčím uplatneným nárokom v jednej žalobe. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na ďalší výrok o trovách konania, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania o nároku na určenie neprijateľných zmluvných podmienok.

45. Ak nie je rozhodnuté o celom predmete konania, ktorý predmet konania vo svojej žalobe určuje žalobca ako dominus litis, nie je možné posúdiť pomer úspechu strán v spore.

46. Preto § 262 ods. 1 CSP možno rozumne vyložiť len tak, že jediná ním predpokladaná možnosť rozhodnutia po náhrade trov sa spája len s takým rozhodnutím súdu, keď sa konanie na jeho inštancii skončí, teda nebude potrebné žiadne ďalšie rozhodnutie na vysporiadanie sa so žalobou, kedy súd posúdi vo vzťahu k celému predmetu konania, teda vo vzťahu ku všetkým uplatneným nárokom, mieru úspechu strán sporu. Preto je obligatórna povinnosť koncentrovať rozhodnutie o náhrade trov konania do jediného rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Žiadne zákonné ustanovenie neurčuje, aby sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania rozhodovalo čiastočne pri každom uplatnenom nároku. Takéto konanie prvoinštančného súdu je neúčelné a odporuje koncepcii ust. § 362 ods. 1 CSP.

47. Preto odvolací súd napadnuté výroky prvoinštančného rozsudku o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

48. Pokiaľ prvoinštančný súd bude rozhodovať opätovne o trovách konania, bude povinnosťou prvoinštančného súdu o trovách konania rozhodnúť jedným výrokom, kde zohľadní mieru úspechu strán sporu, nielen vo vzťahu k určeniu, že úver je bezúročný a bez poplatkov a k nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ale aj posúdi mieru úspechu strán sporu vo vzťahu k neprijateľným zmluvným podmienkam. Pri komparácii týchto okolností skoncipuje rozhodnutie o trovách konania strán sporu, ktoré bude odrážať úspech alebo neúspech strán sporu v priebehu konania o nároku, ktorý vo svojej žalobe vymedzil žalobca.

49. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).